

Dels det samme, som er sket i samtlige Danmarks Købstadkommuner. Saa vidt jeg ved, indeholder nemlig Loven af 11. Februar 1863 om den kommunale Beskatning i Købstæderne i § 11 en Bestemmelse om, at de faste Ejendomsskatter kun maa udgøre en vis Procentdel af de Beløb, der udskrives til Kommunens Behov.

Naar der imod min Indvending mod at indføre Grundværdistigningsafgift paa Frederiksberg anføres, at en saadan Afgift er indført i Esbjerg ved en Lov, som blev vedtaget for nogle faa Aar siden, skal jeg erindre om, at aldeles bortset fra, at de paagældende Regler ikke er førte ud i Livet, laa der ganske særlige Forudsætninger til Grund for den nævnte Lov, idet der den Gang af Rigsdagen blev vedtaget et Lovforslag, hvis Bestemmelser let kunde medføre en betydelig Forskydning i Værdien af de faste Grundejendomme i Esbjerg. Det var derfor ganske naturligt, at man gav denne Kommune Lov til i nogen Grad at beskattede de nye Værdier, som maatte opstaa, til Fordel for Kommunens Kasse og til almindelig Lettelse af andre Skatteobjekter. For øvrigt tror jeg, som jeg sagde før, at vi skal være varsomme med at vedtage Grundværdistigningsafgifter stykkevis, og specielt skal vi være varsomme med at indføre Grundværdistigningsafgift for Frederiksberg Kommune uden samtidig at gøre det for København. Men kunde noget saadant praktiseres — og jeg er ikke saa bange for Arbejdet ved en saadan Reforms Gennemførelse —, tror jeg, det vilde være heldigt i mange Henseender. Jeg skal yderligere gøre det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen) opmærksom paa, at de Forhold, her er Tale om, ikke saa godt kan sammenlignes med Forholdene i Landkommunerne. Vi maa sammenligne Frederiksberg Kommune med Landets Købstæder og med København.

Da det foreliggende Lovforslag nærmest kun berører Frederiksbergs Beboere, og da disse gennem deres Repræsentation i saa høj Grad har udtalt Ønsket om, at dette Lovforslag blev vedtaget, finder jeg det i og for sig ikke rigtigt, at Rigsdagen modsætter sig det. Men paa den anden Side tror jeg, som sagt, det vilde være ganske betimeligt at udtale, at Rigsdagen ikke i al Almindelighed vil fastsætte særskilte Beskatningsregler for de enkelte Kommuner, og at den kun gør det i dette Tilfælde, fordi Frederiksberg Kommune staar i saa nøje Forbindelse med København. Jeg havde tænkt mig, at denne

Sag kunde være gaaet gennem Tinget uden Udvalgsbehandling; men da jeg har paa Fornemmelsen, at det ikke kan ske, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig Udvalgsbehandling.

Keiser-Nielsen: Til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), som paa-stod, at 5,65 pro mille af Ejendomsskylden paa Frederiksberg ikke vilde være lavere end Skatten i København, skal jeg bemærke, at min Udtalelse bygger paa det frederiksbergske Skatteudvalgs Udsagn. Udvalget opgiver, at Østerbro's Rode har en gennemsnitlig Skatteprocent af 8,39 pro mille; hvis det ærede Medlem har Ret, er derfor det frederiksbergske Skatteudvalgs Angivelse forkert. Jeg maa for øvrigt sige, at det er et Spørgsmaal, om de frederiksbergske Grundejere egentlig gør deres Kommune nogen Gavn ved dette Lovforslag; thi det kunde jo tænkes, at Forholdene derude blev saaledes, at det blev vanskeligt for Frederiksberg Kommune at undgaa en højere Procent af Formue- og Indkomstskat end i København, og i saa Fald er der ingen Tvivl om, at Ejerne paa Frederiksberg, hvis de vilde beholde deres Lejere, maatte sætte Huslejen ned; ellers vil Lejlighederne komme til at staa tomme.

Den højtærede Indenrigsminister har fuldkommen Ret i, at Lovforslaget selvfølgelig tager Hensyn til Værdistigningen, det er der ingen, der har nægtet. Naar Mindretallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse imidlertid ikke har villet gaa med til Fikseringen, med mindre der blev paalagt en Værdistigningssskat, er det selvfølgelig af den Grund, at disse Repræsentanter med samt deres Vælgere — det kan muligvis være et Flertal — mener, at der ikke er taget *tilstrækkeligt* Hensyn til Værdistigningen. Hvorledes dette Mindretal vilde stille sig, hvis Skatten ikke blev fikseret, og om man blot omlagde de faste Grundskatter, ved jeg ikke; men jeg kunde tænke mig, at det kunde gaa med dertil.

Det er blevet stærkt fremhævet — det er jo egentlig Grundlaget, saa vidt jeg forstaar, baade for den højtærede Indenrigsminister og ogsaa for det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard) —, at Basis for dette Lovforslag, hvis Bestemmelser i al Almindelighed ikke udtrykker deres Anskuelse om, hvordan den kommunale Beskatning bør være indrettet, er, at man maa gøre sig Umage for at stille Frederiksberg lige med København. Men det er det, jeg i højeste Grad tvivler om, at man gør; efter alle de Beregninger, jeg har